

ressò *mont-roigenc*

MIQUEL ARAGONÈS LLAURADÓ, UN MONT-ROIGENC FAMÓS, FOTÓGRAF, A BARCELONA

45/2026

Martí Rom
www.martirom.cat

01-03-2026

Miquel Aragonès Llauradó va néixer a Mont-roig el 1853 i va morir, d'un traumatisme cerebral, a Barcelona, el 20 de juny de 1889. En tan sols trenta-sis anys va acreditar una important fama de fotògraf. Era fill de Miquel Aragonès Borràs, pastisser de Mont-roig, i Tecla Llauradó Duran, de Reus. S'havien casat el 9 de novembre de 1850.

Un germà del seu pare, Jaume Aragonès Llauradó, consta que va participar en la "Batalla de l'Aleixar" (1 d'abril de 1875) a les darreries de la Tercera Guerra Carlina¹. Surt esmentat com un dels 227 presoners carlins en el "Boletín Oficial de la Provincia de Tarragona", del 10 d'abril de 1875. Tenia disset anys. Diu que era pagès i solter.

Miquel Aragonès Llauradó va estudiar (1866-1870) a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, a Llotja. L'ensenyament estava dirigit a les dites "Arts aplicades". Va fer un parell de cursos de "Enseñanza de Pintura". Sabem que, originàriament, es va dedicar a la pintura.

Es va casar amb Francisca Matas; no van tenir fills. La seva trajectòria fotogràfica s'encaminà bàsicament al retrat i al reportatge. Va participar en exposicions.

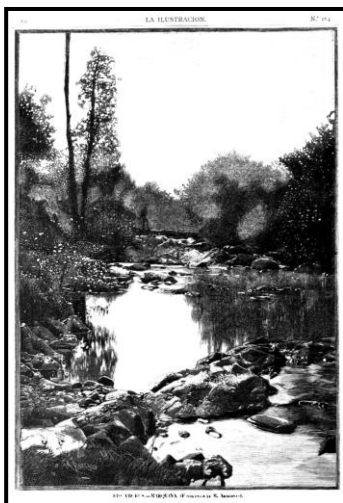
L'octubre de 1881, tenia vint-i-vuit anys, compra els estudis fotogràfics d'Eduardo Carreras. Un, estava al carrer de l'Arc del Teatre núm. 2 i l'altre en un pis del carrer de l'Hospital núm. 48.

Entre el 1882 i el 1886 va fer diversos reportatges, tant de Barcelona com de la resta d'Espanya, que es publicaven a "La Ilustración. Periódico semanal de Literatura, Artes, Ciencias y Viajes" en forma de gravats. Cal remarcar els que va fer del Parc de la Ciutadella de Barcelona, de la Cascada i del Llac. Aquest parc, construït per Josep Fontserè Mestre², s'havia inaugurat el 1881; el 1888 s'hi va fer l'Exposició Universal.

¹ "Mont-roig en el segle XIX: un temps convuls" de Martí Rom (Arola Editors, 2022), pàg. 447 i 448.

² Josep Fontserè Mestre (Barcelona, 1829 – Barcelona, 1897) també va fer el Parc Samà de Cambrils (1882). El seu pare era l'arquitecte Josep Fontserè Domenech (Vinyols i els Arcs, 1799 – Barcelona, 1870).

Les fotografies del mont-rogenic servien per divulgar i lloar les noves actuacions urbanístiques de Barcelona. Deia “La Ilustración...”³: “la cascada que decora uno de los principales sitios de los magníficos jardines... Por su grandioso conjunto así como por las numerosas estatuas y grupos escultóricos que la decoran, debidos a los primeros artistas de nuestra capital, es... obra de arte digna de ser admirada y uno de los monumentos modernos que honran a Barcelona...”.

“La Ilustración...”⁴ també destacava algun altre reportatge que Aragonès havia fet per Espanya: “Suiza como el non plus ultra de la belleza agreste... Esto nada tiene de particular cuando los viajeros pertenecen a un país monótono en donde la naturaleza no presenta sus esplendores; pero que en nuestra España salgan sus habitantes en busca de impresiones es ya más digno de llamar la atención... también sus ríos rodeados de árboles frondosos forman magníficas páginas para cualquier álbum... El acreditado fotógrafo Sr. Aragonés en su expedición al norte tomó con exquisito gusto esta vista pintoresca que hoy publicamos...”.

En aquella època també es feien “àlbums” dedicats a un tema específic. Aragonès va destacar fent-ne un sobre el “Teatro Lírico”⁵ de Barcelona (1885). Tenia setze vistes.

També va publicar a “La Ilustración...”⁶. Per exemple, el de la cantant d’òpera Francisca Copca que estava actuant al Teatre del Liceu. “Ofrece hoy su retrato sacado de la fotografía que exprofeso para nuestra publicación ha hecho el acreditado fotógrafo Sr. Aragonés, a fin de que forme parte de la colección de biografías que figuran en nuestra revista...”

El retrat fotogràfic s’imposava en les classes nobles i entre els artistes. La gran actriu francesa Sarah Bernhardt fou una de les més fotografiades arreu del món on anava a treballar. “Es va retratar als estudis fotogràfics més prestigiosos de París i als de les ciutats del món per on hi recalava de gira. A Barcelona, Pau Audouard i Miguel Aragonés van retratar l’actriu quan hi actuà l’any 1882...”⁷.

³ Núm. 158, de l’11 de novembre de 1883, pàg. 15.

⁴ Núm. 164, del 23 de desembre de 1883, pàg. 15.

⁵ Estava a la cantonada dels actuals carrers de Mallorca i Pau Claris.

⁶ Núm. 184, de l’11 de maig de 1884, pàg. 1.

⁷ “Butlletí de l’Arxiu nacional de Catalunya” núm. 37 (febrer 2014).

Com a membre de l'Associació d'Excursions Catalana (ara, Centre Excursionista de Catalunya) va publicar en els butlletins, entre 1880 i 1886. Són fotografies de paisatges o monuments. “A dos quarts de sis sortiam ab lo cotxe que conduheix de Barcelona a Gavá, los socis Sr. Aragonés, Jorba, Canibell y lo infraescrit. Lo Sr. Aragonés tingué lo bon acert de portar sa maquina fotogràfica... Avans de acabar, debem consignar la galanteria del nostre company Sr. Aragonés, qui á mes de cedir á la Associació las fotografias de la excursió, nos feu conéixer lo nou procediment de la gelatina bromurada⁸, necessari a tots los excursionistas...”⁹.

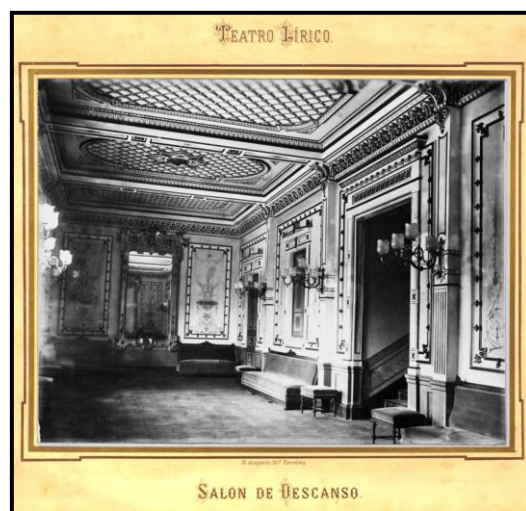
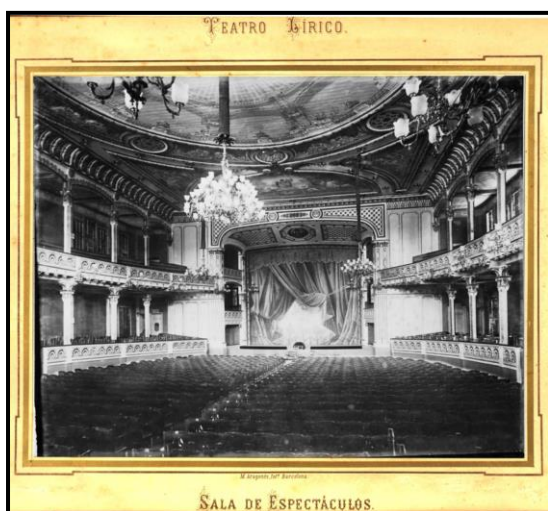
“La Ilustración. Periódico semanal de Literatura Artes, Ciencias y Viajes”

Aquest era una de les primeres revistes (setmanals) il·lustrades publicades a Espanya. Hi dedicava pàgines senceres. Es va editar del 1880 al 1891. El director era Luis Tasso Serra, un impressor de Maó radicat a Barcelona. La va continuar el seu fill Torcuato Luis Serra. La litografia va permetre reproduir fàcilment imatges. Estava destinada a un públic jove que s'interessava pels actes culturals i artístics que es feien a Barcelona.

La impremta d'aquests estava al carrer de l'Arc del Teatre núm. 21 i l'estudi de Miquel Aragonès en el núm. 2 del mateix carrer. Per la qual cosa, es va establir una important col·laboració i amistat entre el mont-rogenic i el fill de l'impressor.

El mont-rogenic Miquel Aragonès Llauredó fou un dels primers a utilitzar la fotografia com a mitjà d'expressió artística. Dissortadament, va tenir una vida curta, morí als trenta-set anys.

⁸ La “gelatina bromurada” era un procediment creat el 1871 (R. L. Maddox) i millorat el 1878 (Charles Harper Bennett), que a partir de 1882 es va imposar en els treballs fotogràfics. Sobre una placa de vidre s'estenia una solució de bromur de cadmi, aigua i gelatina. S'aconseguia millorar molt la sensibilitat a la llum, la qual cosa feia que es reduís el temps d'exposició aconseguint que la fotografia fos quasi instantània. Aquestes es fabricaven industrialment. Un dels principals productors foren els germans Lumière (de Lió, França), que el 1895 farien la primera exhibició pública de cinema.

A finals del segle XIX es va imposar el paper fotogràfic de bromur de plata, que arribaria fins l'aparició de la fotografia digital.

⁹ “Butlletí de l'Associació d'Excursions Catalana” (gener de 1881), pàg. 13 i 17.